

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 12C/310/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2513212622
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 07. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Mihalíková
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2014:2513212622.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Piešťany samosudkyňou JUDr. Renátou Mihalíkovou, v právnej veci navrhovateľky: B.. N. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom K.. T. XX/XX, D. proti odporcovi: B.. K. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. XXX, zastúpený advokátkou Mgr. Martinou Masárovou, so sídlom Záhradná 2B, Piešťany, o určenie výživného na manželku, takto

rozhodol:

Súd návrh zamieťa.

Odporcovi súd náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Návrhom, doručeným tunajšiemu súdu dňa 22.11.2013, sa navrhovateľka domáhala určenia výživného od odporcu, ktorý je jej manželom, a to vo výške 240 eur mesačne. Návrh odôvodnila tým, že je fyzickou osobou, ktorá sa osobne celodenne stará o dieťa do veku 6. rokov a poberá rodičovský príspevok.

Následne navrhovateľka podaný návrh zmenila tak, že žiadala určiť výživné vo výške 877 eur mesačne.

Uznesením, vyhláseným na pojednávaní dňa 20.05.2014, súd pripustil zmenu návrhu tak, že odporca je povinný platiť výživné na manželku v sume 877 eur mesačne od 22.11.2013.

Odporca s podaným návrhom nesúhlasil, žiadal ho ako nedôvodný zamietnuť a to aj s poukazom na § 75 odsek 2 Zákona o rodine, pre rozpor s dobrými mravmi.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľky, odporcu, oboznámením sa s listinnými dôkazmi, vrátane pripojených spisov Okresného súdu Piešťany 10P/89/20103 a 13P/49/2014 a zistil nasledovný skutkový stav:

Účastníci konania sú manželia, manželstvo uzavreli dňa XX.XX.XXXX. Z manželstva účastníkov pochádzajú štyri maloleté deti, a to: N., nar. XX.XX.XXXX, H., nar. XX.XX.XXXX, D., nar. XX.XX.XXXX a Y., nar. XX.XX.XXXX.

Navrhovateľka uviedla, že od 13.03.2014 býva aj s deťmi v prenajatom byte na adrese K.. T. H. D.Ď.. Jedná sa o byt vo vlastníctve jej rodičov, nájomná zmluva je pripojená v konaní 10P/89/2013. Za byt platí nájom 430 eur mesačne, a to z peňazí, ktoré jej darovali rodičia v sume 5 000 eur, ktoré už ale minula. Z

rodinného domu v A. sa odsťahovala z dôvodu fyzického, psychického a ekonomického násillia zo strany odporcu, ktorý na ňu útočil fyzicky aj psychicky. Navrhovateľka uviedla, že to však nevie preukázať, nakoľko sa to dialo doma.

Oznamy na polícii, ktoré podávala, boli podľa nej tiež z dôvodu fyzického a psychického násillia. Navrhovateľka ďalej uviedla, že súčasnosti už nepoberá dávky v hmotnej núdzi, tieto jej boli odobraté od 4/2014, t.j. odkedy odporca začal platiť výživné na deti vo výške 440 eur mesačne, ako je to nariadené v predbežnom opatrení vydanom v konaní tunajšieho súdu sp. zn. 10P/89/2013. Navrhovateľka uviedla, že v súčasnosti si hľadá zamestnanie, predložila súdu viacero potvrdení od zamestnávateľov, kde sa podľa vlastného vyjadrenia uchádzala o zamestnanie. V súčasnosti nie je evidovaná v evidencii uchádzačov o zamestnanie na ÚPSVaR, nakoľko je evidovaná ako fyzická osoba starajúca sa o dieťa do 6 rokov veku, nakoľko najmladšia dcéra Y. navštevuje MŠ, kde môže byť celý deň, ale podľa súčasnej legislatívy je aj v tomto prípade možné, aby bola vedená ako fyzická osoba starajúca sa o dieťa do 6 rokov veku.

Odporca v písomnom vyjadrení k podanému návrhu zo dňa 19.05.2014 uviedol, že podaný návrh považuje za nedôvodný a neoprávnený v celom rozsahu. S navrhovateľkou žili v spoločnej domácnosti aj s maloletými deťmi, pričom počas tohto obdobia finančne zabezpečoval chod celej domácnosti, uhrádzal všetky spoločné záväzky a vykonával čiastočne i osobnú starostlivosť o deti, nakoľko navrhovateľka po dobu od narodenia prvého dieťaťa nebola zárobkovo činná. Nakoľko sa stávalo, že vzhľadom na nehospodárne nakladanie s financiami zo strany navrhovateľky, nezostali finančné prostriedky na úhradu záväzkov, začal odporca uhrádzať náklady z ich spoločných peňazí tvorených z príjmov odporcu, úplne sám. Nakoľko toto navrhovateľke prekážalo, iniciovala podľa odporcu začatie konania o určenie výživného na maloleté deti na čas do rozvodu a počas uvedeného konania sa aj s maloletými deťmi odsťahovala zo spoločnej domácnosti, a to hlavne preto, aby existovali zákonné dôvody na rozhodovanie súdu o určenie výživného na maloleté deti, ktoré konanie je vedené na tunajšom súde pod sp. zn. 10P/89/2013. Odporca poukázal na to, že k tomuto odsťahovaniu navrhovateľky došlo až po tom, keď v uvedenom konaní o úpravu práv a povinností k maloletým deťom žiadal predmetný návrh zamietnuť z dôvodu, že v tom čase žili v spoločnej domácnosti a vyživovaciú povinnosť k deťom si riadne plnil. Zo strany navrhovateľky tak podľa neho išlo o čisto účelové konanie ako čo najrýchlejšie a najpohodlnejšie získať finančné prostriedky a nakladať s nimi podľa vlastného uváženia.

Podľa odporcu túto predstavu navrhovateľky potvrdzuje aj jej vyjadrenie v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 13P/49/2014, ktoré sa týka rozvodu ich manželstva a navrhovateľka uviedla, že jej predstava je, aby manželstvo zostalo zachované s tým, že budú žiť v oddelených domácnostiach a odporca bude platiť výživné na deti, ako aj na ňu, a zároveň bude uhrádzať všetky spoločné záväzky. Odporca ďalej poukázal na to, že navrhovateľka i po odsťahovaní sa zo spoločnej domácnosti v Ratnovciach túto navštevuje v neprítomnosti odporcu, opakovane z nej odnáša potraviny zakúpené odporcom, ošatenie maloletých aj ďalšie hnutelné veci, napr. posteľ, matrace, posteľnú bielizeň, všetko čo slúži potrebám maloletých detí počas pobytu u otca, čím chce docieľiť stav, aby maloleté deti nemali u odporcu vytvorené podmienky na prenocovanie.

Odporca ďalej nesúhlasil s tvrdením navrhovateľky, že je fyzickou osobou starajúcou sa celodenne o dieťa do 6. rokov veku, nakoľko najmladšia dcéra Y. navštevuje MŠ, kde trávi viac ako 4 hodiny denne. Navrhovateľka tak má možnosť nájsť si zamestnanie a pracovať, a to aj s poukazom na jej dosiahnuté vzdelanie. Odporca uviedol, že zo svojho príjmu hradí výživné na maloleté deti v celkovej výške 440 eur mesačne (110 eur na každé z detí), ktoré mu bolo určené predbežným opatrením tunajšieho súdu č.k. 10P/89/2013 - 218 zo dňa 07.04.2014. Okrem toho uhrádza za elektrinu 134,75 eur mesačne, spláca hypotekárny úver od VÚB v sume 213,92 eur mesačne, úver zo ŠFRB vo výške 149,07 eur mesačne, úver od Prvej stavebnej sporiteľne v sume 24,90 eur mesačne, 14,27 eur životné poistenie, 15,90 eur mesačný poplatok za internet, 100 eur mesačne náklady na dochádzanie do práce do Bratislavy, ďalšie poplatky súvisia s platením poplatkov za vodu vo výške 10 eur mesačne, daň z nehnuteľnosti a poistenie nehnuteľnosti cca 50 eur mesačne.

Odporca ďalej poukázal na to, že doposiaľ ani v jednej veci, kde podávala navrhovateľka na neho oznámenia na políciu, nebolo voči nemu vznesené obvinenie, ani nebol uznaný vinným za priestupok.

Navrhovateľka nesúhlasila s tvrdeniami odporcu, že si nehľadá zamestnanie. Súdu predložila viaceré potvrdenia od rôznych zamestnávateľov, ktoré sú z obdobia 03/2014 - 05/2014, t.j. po začatí súdneho konania, vo vzťahu ku ktorým uvádzala, že si zamestnanie hľadá. Z priložených odpovedí oslovených zamestnávateľov vyplýva, že navrhovateľka nereagovala na konkrétne ponuky práce, t.j. ponuky zamestnávateľov, ktorý mali zverejnené voľné pracovné miesta, keďže všetci zamestnávatelia jej oznámili, že v súčasnosti nemajú voľné pracovné miesta s jej kvalifikáciou.

Z potvrdenia ÚPSVaR Piešťany zo dňa 03.02.2014 súd zistil, že navrhovateľka od 01/2013 do 09/2013 poberala rodičovský príspevok v sume 199,60 eur mesačne. Dňa 13.12.2013 navrhovateľka uzavrela dohodu o vykonaní práce so zamestnávateľom Marius Pedersen, a.s. na obdobie od 16.12.2013 do 31.12.2013, ktorá spočívala v distribúcii vývozných kalendárov pre Mesto Piešťany na rok 2014, a dojednaná odmena bola vo výške 465 eur.

Z potvrdenia zamestnávateľa odporcu súd zistil, že jeho priemerný čistý mesačný zárobok za obdobie od 03/2013 do 02/2014 predstavuje sumu 1 489,31 eur mesačne.

Okrem príjmu zo zamestnania má odporca aj príjem z prenájmu nehnuteľností. Podľa daňového priznania za rok 2013 základ dane u neho predstavoval sumu 15 611,46 eur. t.j. priemerne bol jeho čistý príjem 1 300,96 eur mesačne.

Z potvrdenia ÚPSVaR Piešťany zo dňa 25.03.2014 súd zistil, že navrhovateľka od 01.02.2014 poberala dávku v hmotnej núdzi v sume 258 eur mesačne.

Navrhovateľka k podanému návrhu pripojila aj viacero potvrdení o oznámení z OO PZ Piešťany a OR PZ v Trnave z obdobia 01/2014 - 02/2014, podľa ktorých urobila oznámenie o priestupku proti občianskemu spolunažívaniu a na OR PZ v Trnave podala trestné oznámenie vo veci podozrenia z týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 Trestného zákona s tým, že podľa nej sa týchto skutkov mal dopustiť odporca.

Z oznámenia OO PZ v Piešťanoch zo dňa 02.06.2014 súd zistil, že na základe oznámení navrhovateľky boli vedené 4 konania, ktoré všetky boli predložené správou o výsledku objasňovania priestupku na Okresný úrad, odbor všeobecnej vnútornej správy ako podnet na začatie konania o priestupku.

Z oznámenia Okresného úradu Piešťany, odbor všeobecnej vnútornej správy zo dňa 30.06.2014 vyplýva, že všetky priestupkové konania ukončené od 01/2014 do 06/2014, kde ako podozrivý vystupoval odporca, boli odložené podľa § 66 odsek 2, písm. a) z.č. 372/1990 Zb. o priestupkoch.

Z uznesenia OR PZ v Trnave, odbor kriminálnej polície Piešťany, Č.: O.-XXX/X-H.-F.-XXXX zo dňa 18.02.2014 súd zistil, že vec z podozrenia zo spáchania trestného činu týrania blízkej a zverenej osoby, ktorej sa mal dopustiť odporca tým, že dlhodobo od roku 2006 až do súčasnosti spôsobuje navrhovateľke fyzické a psychické utrpenie, bola odovzdaná Okresnému úradu v Piešťanoch, odbor všeobecnej vnútornej správy, nakoľko nie je dôvod na začatie trestného stíhania. Uvedené uznesenie nadobudlo právoplatnosť 10.03.2014.

Zo zápisnice z pojednávania v konaní 10P/89/2013 zo dňa 01.04.2014 súd zistil, že navrhovateľka uviedla, že dôvodom jej odsťahovania sa zo spoločnej domácnosti bolo ňou tvrdené fyzické a psychické a ekonomické týranie jej aj detí. Ďalej uviedla, že v súčasnosti sa nepravidelne stará o jednu pani, ktorej príbuzní jej platia 2,50 eur na hodinu a ďalej vykonáva doučovanie predmetov X. ročníka. S deťmi

sa navrhovateľka odsťahovala do trojizbového bytu, ktorý patrí jej rodičom. Uviedla, že im platí nájom 230 eur a za poplatky za služby spojené s bývaním, t.j. vodu a energie 200 eur, doklady o tom však navrhovateľka nepripojila.

Zo zápisnice z pojednávania v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 13P/49/2014 zo dňa 30.04.2014 súd zistil, že navrhovateľka uviedla, že bola evidovaná ako uchádzačka o zamestnanie do 31.01.2014, musela sa zaevidovať a potom zase vyradiť z evidencie kvôli poberaniu dávky v hmotnej núdzi. Ďalej navrhovateľka uviedla, že nič nespláca. Od apríla 2014 odporca prispieva na výživu detí sumou 440 eur mesačne. Potvrdila, že maloletá Y. navštevuje materskú školu.

Zo správy MUDr. Ľubice Ondrisovej zo dňa 09.06.2014 súd zistil, že navrhovateľka navštevovala jej ambulanciu v rokoch 2006 - 2011. Za uvedené obdobie absolvovala iba 5 kontrol, nikdy nebola liečená systematicky a dlhodobjšie. Menovaná lekárka preto o zdravotnom stave navrhovateľky nevie uviesť žiadne skutočnosti ani vo vzťahu k jej pracovnému potenciálu, nakoľko v období, keď k nej chodila, bola vždy po pôrode a na materskej dovolenke.

Z oznámenia MUDr. Valérie Masárovej zo dňa 28.05.2014 (všeobecnej lekárky navrhovateľky) vyplýva, že sa menovaná lekárka nevie vyjadriť k nejakým pracovným obmedzeniam navrhovateľky a k objektívnemu hodnoteniu jej zdravotného stavu. K pracovnej činnosti by sa mala vyjadriť MUDr. Ondrisová.

Podľa § 71 ods. 1 zák. č. 36/2005 Z. z. o rodine, v platnom znení (ďalej len zákon o rodine), manželia majú vzájomnú vyživovaciu povinnosť. Ak jeden z manželov túto povinnosť neplní, súd na návrh niektorého z nich určí jej rozsah tak, aby životná úroveň oboch manželov bola v zásade rovnaká. Pri rozhodovaní o určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliadne na starostlivosť o domácnosť.

Podľa § 75 ods. 1, 2 zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi; to neplatí, ak ide o výživné pre maloleté dieťa.

Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 120 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.), účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci.

Z citovaného ustanovenia O.s.p. vyplýva, že dôkazná povinnosť účastníkov v sporovom konaní (§ 120 ods. 1 O.s.p.) t.j. povinnosť označiť dôkazy na svoje tvrdenia znamená, že iniciatíva pri zhromažďovaní dôkazov leží zásadne na účastníkoch konania. Účastník, ktorý neoznačil dôkazy potrebné na preukázanie svojich tvrdení, nesie nepriaznivé následky v podobe takého rozhodnutia súdu, ktoré bude vychádzať zo skutkového stavu zisteného na základe vykonaných dôkazov. Rovnaké následky postihujú i toho účastníka, ktorý síce navrhol dôkazy o pravdivosti svojich tvrdení, no hodnotenie vykonaných dôkazov súdom vyústilo do záveru, že dokazovanie nepotvrdilo pravdivosť skutkových tvrdení účastníka.

S poukazom na vykonané dokazovanie a citované zákonné ustanovenia dospel súd k záveru, že návrh navrhovateľky nie je dôvodný a nemožno mu vyhovieť, nakoľko také rozhodnutie by bolo v rozpore s dobrými mravmi.

Navrhovateľka v konaní nepreukázala, že by jej určitá objektívna okolnosť bránila v možnosti zamestnať sa resp. v možnosti získať vlastný príjem. Navrhovateľka, skutočnosť že sa nemôže zamestnať, najskôr odôvodňovala tým, že sa stará o dieťa do 6. rokov. V konaní však bolo preukázané, a medzi účastníkmi nesporné, že najmladšia dcéra účastníkov Y., riadne navštevuje materskú školu, čiže bez ohľadu na úpravu v zákone o zdravotnom poistení, nie je dôvodom nemožnosti navrhovateľky zamestnať sa, celodenná starostlivosť o dieťa do 6. rokov. Pokiaľ by sme prijali túto argumentáciu navrhovateľky, v podstate by sa potom nemohli resp. nemali zamestnať žiadni rodičia maloletých detí, o to viac, ak tieto deti navštevujú školské či predškolské zariadenie.

Následne navrhovateľka predložila súdu viacero potvrdení resp. odpovedí od zamestnávateľov, že pre ňu nemajú voľné pracovné miesto. Toto konanie navrhovateľky však súd považuje za účelové s ohľadom na predmet tohto konania, nakoľko z dátumu odpovedí zamestnávateľov resp. z dátumov žiadostí navrhovateľky, jednoznačne vyplýva, že všetky tieto žiadosti navrhovateľka podávala až po začatí tohto súdneho konania, a zároveň týmito žiadosťami navrhovateľka nereagovala na konkrétne a reálne voľné pracovné miesta, preto ich súd nepovažuje za dôveryhodný dôkaz o tom, že navrhovateľka má reálny záujem si nájsť zamestnanie. Napokon skutočnosť že navrhovateľke v zárobkovej činnosti nič nebráni ako aj skutočnosť, že navrhovateľka si dokáže obstaráť prácu a tým aj finančné prostriedky, potvrdzuje aj ňou predložená dohoda o vykonaní práce zo dňa 13.12.2013 so spoločnosťou Marius Pedersen, na základe ktorej zárobok navrhovateľky predstavoval sumu 465 eur.

Navrhovateľka zároveň nepredložila ani žiadne lekárske správy či potvrdenia, ktoré by preukazovali jej prípadne pracovné obmedzenia resp. objektívnu nemožnosť zamestnať sa.

V konaní bolo zároveň preukázané, že navrhovateľka za obdobie od podania jej návrhu na súd na úpravu práv a povinností k maloletým deťom ako aj tohto návrhu, podala na odporcu viacero oznámení na políciu, pričom sama v konaní uviedla, že dôvodom bolo psychické, fyzické a ekonomické týranie zo strany odporcu. Doposiaľ však, na ich základe nebolo voči odporcovi vznesené žiadne obvinenie, ani nebol priestupkovo potrestaný. Pokiaľ teda, za tejto situácie, navrhovateľka súčasne od odporcu žiada, aby jej platil výživné v sume 877 eur mesačne, podľa súdu ide zo strany navrhovateľky o šikanózný výkon práva s úmyslom poškodiť a znevýhodniť odporcu. Konanie z ktorého navrhovateľka obviňuje odporcu napokon nepreukazuje ani ňou predložená správa o lekárskom ošetrení zo dňa 02.02.2014, nakoľko v danom prípade, bez ďalšieho, ide o subjektívne tvrdenie navrhovateľky, iba zapísané ošetrojúcim lekárom.

Obdobne potom nie sú preukázané, ani navrhovateľkou tvrdené dôvody, jej odsťahovania sa zo spoločnej domácnosti.

Pokiaľ ide o jej súčasné bydlisko, navrhovateľka sa s deťmi odsťahovala do bytu, ktorý patrí jej rodičom. Navrhovateľka tvrdí, že za uvedený byt platí 430 eur mesačne, doklady o platení však nepredložila.

S poukazom na všetky uvedené dôvody súd dospel k záveru, že uloženie povinnosti odporcovi platiť výživné na navrhovateľku, by za týchto okolností, bolo v rozpore s dobrými mravmi.

Nad rámec uvedeného zároveň súd dodáva, že v konaní ani nebolo zistené, že by životná úroveň účastníkov vykazovala zásadné rozdiely, a teda ani z tohto dôvodu nebolo možné návrhu vyhovieť. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že odporca za rok 2013 dosiahol príjem v sume 21 611,10 eur a základ dane u neho predstavoval sumu 15 611,48 eur. t.j. priemerne bol jeho čistý príjem 1 300,96 eur mesačne.

Odporca zároveň sám spláca všetky spoločné záväzky účastníkov, ako sú uvedené vyššie, vrátane výživného na deti v sume 440 eur mesačne t.j. mesačne takto platí: 134,75 eur za elektrinu, 213,92 eur splátka hypotekárneho úveru od VÚB, a.s., 149,07 eur splátka úveru zo ŠFRB, 24,99 eur splátka PSS, a.s., 100 eur mesačne dochádzanie do práce, 144,27, eur životné poistenie, 15,90 eur poplatok za internet, pričom v uvedených výdavkoch nie je zahrnutá jeho strava, oblečenie a ďalšie jeho osobné výdavky.

V konaní úspešnému odporcovi by podľa § 142 ods. 1 O.s.p., vzniklo právo na náhradu trov konania, nakoľko si však odporca náhradu trov konania neuplatnil, rozhodol súd o trovách konania tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku, keďže o náhrade trov konania súd rozhoduje iba na návrh (§ 151 ods. 1 O.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia

jeho písomného vyhotovenia, cestou podpísaného súdu, ku Krajskému súdu

v Trnave, dvojmo, ak sa účastníci tohto práva nevzdali po vyhlásení a odôvodnení rozsudku na pojednávaní.

Odvolanie sa podáva na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje (§ 204 ods. 1, veta prvá O.s.p.). Odvolanie musí mať náležitosti požadované ustanovením § 42 ods. 3 O.s.p., tzn. Musí obsahovať označenie súdu, ktorému je určené, označenie účastníkov konania, prípadne ich zástupcov, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda , v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a) a že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. a)-f) O.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).

Skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu, ak má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, ak odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 a ak ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa (§ 205a ods. 1 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.